

Odpovědnost za škodu na nemovité věci

Abstrakt

Tato práce se zaměřuje na odpovědnost za škodu na nemovité věci. Ustanovení § 2926 občanského zákoníku navazuje na dřívější ustanovení odpovědnosti za škodu z provozní činnosti, vymezené v § 420a odst. 2 písm. c) starého občanského zákoníku. Cílem této práce bylo vymezení rozdílů mezi těmito ustanoveními, zjistit, zda je činěn rozdíl v přístupu k odpovědnosti za škodu na nemovité věci mezi podnikatelem a osobou nepodnikající a v neposlední řadě zkoumat, kde získal zákonodárce inspiraci pro nezařazení liberačního důvodu, kdy tato odpovědnost je absolutní objektivní.

První kapitola představuje úvod této diplomové práce a vymezení jejích cílů.

Ve druhé kapitole jsem provedl vymezení, co všechno může být věcí nemovitou a její součástí, následně jsem se zaměřil na pohled do historie, zda, a kde všude, jsme se s ustanovením upravujícím odpovědnost za škodu na nemovité věci setkali. Poté jsem se zaměřil na současné vymezení odpovědnosti za škodu a její náhradu, kdy skutková podstata upravující tuto odpovědnost je vymezena pouze v jediném paragrafu (§ 2926 obč. zák.). Dále jsem se věnoval možnosti liberace v případě vzniku této škody a v neposlední řadě rovněž rozdílů v přístupu k této odpovědnosti mezi podnikatelem a osobou nepodnikající. V diplomové práci jsem rovněž provedl analýzu nejdůležitějších rozhodnutí Nejvyššího soudu a soudů nižšího stupně, z nichž i jasně vyplývá, že Nejvyšší soud je ve své judikatuře konstantní a souhlasí s názorem doktríny, že se jedná o odpovědnost objektivní bez možnosti liberace.

Ve třetí kapitole jsem se věnoval přístupu k této odpovědnosti v případě činnosti ve veřejném zájmu, a to především, zda a v jaké výši se podnikateli nahrazuje vzniklá škoda a zda je možné uzavřít dohodu o vzdání se požadavku na náhradu škody v případě této činnosti.

Čtvrtá kapitola se zaměřuje na vymezení rozdílů mezi odpovědností za škodu na nemovité věci, odpovědností za škodu z provozní činnosti a odpovědností za škodu způsobenou provozem zvláště nebezpečným, kdy jediná odpovědnost za škodu na nemovité věci neobsahuje možnost liberace.

V páté kapitole nalezneme pohled do zahraničí, do německého a rakouského právního řádu. V této kapitole jsem totiž zjišťoval, zda zákonodárce nenalezl inspiraci pro odpovědnost za škodu na nemovité věci v zahraničních právních řádech.

Šestá kapitola představuje závěr obsahující odpovědi na otázky, jejichž zjištění bylo cílem této práce.

Klíčová slova: Nemovitá věc, objektivní odpovědnost, liberace